

Opravdu, kdybychom
pochopili že Království Boha
je uvnitř nás a kdybychom
ochutnali nektar
tohoto Království Boha,
pak bychom ničemu
nechtěli klást odpor.
Kdybychom zde měli žít déle,
abychom sloužili Bohu
a spoluobčanům, pak dobrá.
Kdybychom měli odejít,
protože náš čas nadešel
nebo protože někdo jiný
chce ukončit náš život,
nechme to být, protože
máme jiné Království
abychom dále žili.
Nejspíš proto je tedy
oddání se Boží vůli
to nejlepší.
Dříve nebo později,
každý z nás musí
stejně tento svět opustit,
proč tedy tyto věci
komplikovat?
Já vidím v různých zemích
mnoho odporu,
někdy to způsobuje stále
více, více a více
krveprolití,
aniž by to mělo
nějaký konkrétní
a konečný výsledek,
stojí to jen hodně životů,
času a budující energie,
budující síly
a finanční prospěch,
lidi to stojí hodně.
Kromě toho, jak sami vidíte,
každý systém zkolabuje sám.
Vidíte to?
Nic netrvá věčně,
pokud to nevyhovuje
Božímu plánu.
Já si ale myslím, že vše
se o sebe postará samo.
Někdy jste to sami zažili
v běhu života, ne?
Někdy vyžadujete to
a tamto

a nakonec skončíte
a jste na tom stejně,
někdy hůř než předtím.
Teď tedy uběhlo
dalších 1 000 let
a on byl šťasten.
Zhltl jeden národ
Zhltl jeden národ
a byl velice šťasten.
A po 1 000 letech
toho už měl zase dost,
nudil se a vylezl na
vrcholek hory,
podíval se dalekohledem
a uviděl západ.
Nejspíš viděl Ameriku.
Uviděl ji dříve, než
ji objevil Kolumbus.
Řekl: „Tato země
je velice velká a krásná.
Miami beach, Kalifornie,
dobré počasí.
V západní Virginii sníh.
My máme všechno,
musím tu zemi mít.“
Ano, jak řekl, jak si to přál,
vyplnilo se to jako obvykle,
jako mnohokrát předtím.
Obsadil tedy západní zemi
a pak s tím byl šťastný.
Uplynulo 1 000 let
a nudí se a je nešťastný.
Vidíte ten problém,
když nemáte Mistra.
Nemáte-li žijícího učitele,
je to velice obtížné.
Každý guru vám to říká,
když ale nerozumíte,
je to problém.
A jelikož
on neměl Mistra,
který by ho naučil
přechodné povaze
lidského života,
je jedno kolik tisíc let žijete,
stejně to jednoho dne musí
skončit a nic si odtud
s sebou nevezmete
a nic fyzického vás
nikdy neuspokojí napořád,

každý den vašeho života.
Spokojenost vychází
jen z nitra.
A pokud hledáte
něco jiného než
uspokojení z nitra,
vždy skončíte
frustrování a nešťastní.
Pokaždé se snažíte,
pokaždé,
jako když ťukáte na zeď
a musíte se vrátit a znovu
přemýšlet a znovu dělat,
znovu měnit to, co děláte.
Ani láska a děti,
manžel, manželka, nic,
o čem si myslíte, že vám
přinesou ty nejkrásnější
pocity lidského života,
stejně nikdy netrvají.
Dnes je to dobré,
zítra vám to přinese
bolesti hlavy a problémy
a důsledky
a různé druhy trápení
a starostí.
Vyžaduje to hodně úsilí
udržet si někoho,
koho milujete a hodně úsilí
udržet si někoho,
kdo miluje vás.
Každý malý pohyb, každý
malý tak zvaně špatný pohyb
nebo necitlivý pohyb
okamžitě rozbije vztah
a někdy nenapravitelně.
Takže každé úsilí,
které vyvineme v tomto
světě, abychom napravili
naše přátelství, vybudovali
království na Zemi, vše nám
vždy přinese problémy
a problémy.
I kdybychom byli
na konci nebo někdy
uprostřed úspěšní,
stejně to vezme
veškerou energii a čas
a mládí a pozornost,
abychom to udrželi při životě,

je jedno jaký vztah
nebo co je to za poklad.
Máte tu zkušenost?
Pokud nemáte, můžete to
zkusit. Jděte a zamilujte se
někde, pak mi
přijďte říct co se děje.
Vypadáte během těchto
několika dní mladší.
Vypadáte lépe.
Kůže,
když jste tady několik dní,
po několika dnech
vypadáte jinak než první den,
když jste přijeli.
Všimla jsem si
toho u více lidí.
Opravdu se to mnohokrát
stalo po skutečně dobré
skupinové meditaci,
postavili jste se jako svatí
a nikdo by se neodvážil
vás dotknout.
Máte-li skutečně
dobrou meditaci
a upřímně praktikujete,
lidé to vycítí
a mají pro vás jen úctu
a lásku.
A vy nemáte ve tváři nic
jiného než lásku a čistotu,
to vidím velice,
velice jasně,
jako když čtu knihu.
Všimáte si lidí?
Všimli jste si?
U těch, kteří hodně meditují
a upřímně praktikují,
vidíte jejich změnu?
Proto, když sem přijдете,
musíte, měli byste,
měli byste meditoval
po celou dobu,
kdykoli můžete, nejen
když sedíte v meditaci,
ale ve své mysli se
musíte koncentrovat.
Nehledejte přátele
a nekleveťte s nimi všude,
i když vás nevidím,

i když vás v té době nevidím,
i když vás v té době nevidím,
ale když vás vidím, vidím to.
Ostatní lidé to vidí.
Je to vepsáno ve vaší
tváři velice, velice jasně.
Říkám vám to
s upřímností mého srdce.
Nic nemůžete skrýt,
vůbec nic.
Je to vepsáno ve vaší tváři,
ve vašich očích
a na vašem čele,
je to cítit kolem vašeho těla,
je jedno jaký na sebe
nastříkáte parfém,
žádný rozdíl,
skutečně, skutečně.
Je tak vzácná meditace
a čas tady,
když jste tak svobodní.
I když trochu pracujete
nebo jste něčím zaměstnání
tu a tam,
jste ale duševně volní.
Nejste zatíženi a pod
tlakem, tak se opatrujte,
využijte té příležitosti
k praktikování.
Dobrá, vrátíme se zase
do Indie, když jsme
proletěli kolem světa.
Král se nudil
po 4 000 letech,
co dělal nájezdy
do čtyřech koutů světa.
Teď byl unuděný k smrti,
protože už si neměl
s čím hrát.
Všechny země,
které si podmanil
znal jménem,
znal i všechny hry v zemi,
viděl všechny krásné ženy,
vše znal.
Teď už ho svět nudí,
není co dělat.
Jednoho dne si tam sedl.
Nemohl meditoval ani
o penězích,

protože jich měl dost.
O ničem nemohl meditoval,
protože mu všechno na světě
patřilo.
Tak tam seděl.
Teď myslel na Boha!
Meditoval o Bohu.
Nakonec, můj Bože.
Věříte tomu?
On ale skutečně nakonec
meditoval o Bohu.
A pak
přemýšlel, „Och,
přál bych si vidět Boha.
Jak toužím vidět Boha!
Kdybych mohl vidět Boha,
bylo by to, Bože, nádherné.
Och, Bože,
jak mohu vidět Boha?“
A pak najednou,
jak si přál, jeho sen se splnil.
Bůh, pohnut jeho
tužbami, upřímnou touhou,
nejspíš materialistickou
touhou, ho pozval
do království, nejspíš
bůh astrálního světa
nebo bůh Vishnu nebo Shiva,
ani nevíme
co to bylo za boha.
Dobrá, způsobem,
jakým přemýšlel,
nejspíš skončil
v astrálním království,
protože to bylo tak
materialistické, jeho přání.
Ne, že by chtěl vidět
Boha protože ho uctíval,
nebo že po něm v srdci toužil,
ale chtěl vidět Boha,
protože toužil vidět
Království Boha.
Chtěl vidět jestli
se Království Boha
nějak liší od jeho království
a co jiného by se mohl naučit,
na co se mohl podívat,
s čím by si mohl hrát atd.,
jen čistě
materialistická zvědavost.

Bůh je ale velmi štedrý
a milující.
Ale stejně, Bůh, všichni,
kdo o něm meditují,
získají jeho pozornost.
To je tedy Bůh.
On byl stejně
soucitný, milující,
i když to byl jen bůh astrálu.
Protože bůh astrálu
je stejně také zástupcem
nejvyššího Boha,
má tedy nějaké kvality
Nejvyššího.
Velice láskyplně,
opatrně, vlídně
pozval krále
a společníky, aby přijeli
do království boha.
A pak ho jeho vůz
vzal do oblak
a nahoru do království boha,
a nahoru do království boha,
na trůn božského.
A pak ten bůh,
jakékoli království to
mohlo být,
astrální, intelektuální
nebo bůh Akaši bódhi,
pozval ho,
aby si sedl vedle něho.
Měl velice dlouhou pohovku
vyrobenou ze zlata
a posázenou diamanty
a vzácnými kameny,
které se leskly
jako slunce ráno.
Pozval ho tedy, aby si
sedl dokonce vedle něho,
byl to velice, velice zdvořilý
bůh, velice, velice slušný,
velice pohostinný.
A pak mu nabídl
různé sušenky a bonbóny,
grepy a jablka,
vše co je k mání
v království boha,
a nabídl to jemu
a také to nabídl
jeho doprovodu, koním,

slonovi a královně,
vozatajům, manažerům,
vojákům, generálům,
ministrům a všem,
které s sebou vzal nahoru.
Pak s ním bůh mluvil
velice přátelským způsobem.
A pak náš král, ten, který
není nikdy spokojen,
tam seděl, mluvil s bohem,
ale současně
se rozhlížel okolo.
Lampa, neonová lampa
je vyrobena z diamantů!
A tamta lampa
je vyrobena z rubínů!
Další je vyrobena z perel!
A vše je tady vzácnější
a krásnější, než co
máme na Zemi.
I diamanty jsou jiné,
zlato je jiné,
stříbro je jiné,
zdá se 1 000 krát
krásnější a pravější
a vzácnější
a mnohem více potěšující
oko a samozřejmě,
srdce krále.
A on tam teď seděl
a přemýšlel.
Nejdříve se snažil
myslet svými chodidly,
ale pak to nemělo
žádnou moudrost.
Kvůli sedmi čakrám,
cestoval od chodidel
nahoru ke kolenům.
A když se rozhlížel,
myslel chodidly
a pak později
přemýšlel kolena
a pak solar plexem
a pak se to snažil
odůvodnit srdcem,
to nefungovalo.
A pak se to snažil
odůvodnit hrdlem,
to taky nefungovalo.
To bylo ale vše,

on nemohl jít nahoru,
protože chtěl vše zhltnout,
takže nejkoncentrovanější
čakra je pro něho
centrum hrdla.
Chtěl sníst všechno,
co viděl, chtěl zhltnout,
vlastnit vše,
na co jeho oko pohlédlo.
Přemýšlel
a když se dostal nahoru
k ústům,
chtěl zhltnout
království boha.
Řekl:
„To je velice krásné!
Co když se
zbavím tohoto starého muže
a pak se stanu králem?“
Tak tam tak seděl
a takto hrdlem přemýšlel.
Protože bůh král je bůh,
je jedno jestli nižší bůh
nebo vyšší bůh,
je to stále bůh, zatím
král přemýšlel
svým hrdelním centrem,
ohryzek se mu pohyboval
nahoru a dolů,
bůh to tedy viděl.
Když viděl, že je jeho
hrdelní centrum aktivováno,
věděl,
díval se svým
okem moudrosti
do hrdelního centra
a viděl, jak tam probíhá
celý ten černý trh,
byly tam zapsány všechny
ty kriminální záznamy,
bůh tedy věděl,
co probíhá v králově mysli,
ale předstíral, že nic neví.
Neřekl nic
a snažil se být
ještě příjemnější, přátelštější
a nabízel více věcí.
Potom se bůh snažil
králi říci, že,
„Dobrá, jsem zaneprázdněný.“

V zadních horách
dávám zasvěcení,
a pět set žáků
v předních horách
staví pět nebo šest
kempů, omluvil
byste mě prosím?“
A „Sbohem.“